

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 102/22

Luxembourg, 16. junij 2022

Sodba Sodišča v zadevi C-328/20 | Komisija/Avstrija (Indeksacija družinskih dajatev)

Prilagoditev družinskih dodatkov in različnih davčnih ugodnosti, ki jih Avstrija dodeljuje delavcem, glede na državo stalnega prebivališča otrok teh delavcev je v nasprotju s pravom Unije

Ta mehanizem pomeni neupravičeno posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva delavcev migrantov

Avstrija je 1. januarja 2019 uvedla mehanizem prilagajanja za izračun pavšalnega zneska družinskih dodatkov in različnih davčnih ugodnosti, ki jih dodeljuje delavcem, katerih otroci imajo stalno prebivališče v drugi državi članici. Te davčne ugodnosti zajemajo odbitni znesek za vzdrževanega otroka, družinski bonus „plus“, odbitni znesek za gospodinjstva z enim dohodkom, odbitni znesek za samohranilce in odbitni znesek za preživljanje. Prilagoditev se izvede navzgor ali navzdol glede na splošno raven cen v zadevni državi članici.

Komisija je menila, da sta ta mehanizem prilagajanja in različno obravnavanje, ki iz tega mehanizma izhaja predvsem za delavce migrante v primerjavi z domačimi državljani, v nasprotju s pravom Unije, zato je pri Sodišču proti Avstriji vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti. V obravnavani zadevi so Komisijo podprle Češka republika, Hrvaška, Poljska, Romunija, Slovenija, Slovaška in Nadzorni organ EFTA, medtem ko sta Danska in Norveška intervenirali v podporo Avstrije.

Sodišče je v današnji sodbi najprej ugotovilo, da zadevni družinski dodatki in odbitni znesek za vzdrževanega otroka pomenijo družinske dajatve, na katere se nanaša Uredba o koordinaciji sistemov socialne varnosti, ki jih ni mogoče zmanjšati ali spremeniti zaradi tega, ker upravičenec ali njegovi družinski člani stalno prebivajo v drugi državi članici od tiste, ki te dajatve dodeljuje.

Uredba tako zahteva strogo enakovrednost zneskov družinskih dajatev, ki jih država članica izplača delavcem, katerih družinski člani stalno prebivajo v tej državi članici, in delavcem, katerih družinski člani stalno prebivajo v drugi državi članici. Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da če niso upoštevane razlike v ravneh cen znotraj države članice, ki dajatve izplačuje, razlike v kupni moči med državami članicami ne upravičujejo, da lahko država članica tej drugi kategoriji oseb izplača dajatve v drugačnem znesku od tistega, ki jih dodeljuje osebam iz prve kategorije.

V teh okoliščinah je Sodišče navedlo, da **sporna avstrijska zakonodaja** v delu, v katerem se z njo družinske dajatve prilagajajo glede na državo stalnega prebivališča otrok upravičenca, **pomeni kršitev Uredbe o koordinaciji sistemov socialne varnosti**.

Sodišče je v nadaljevanju glede družinskih dodatkov in vseh davčnih ugodnosti, na katere se je nanašala tožba Komisije, opozorilo, da pravo Unije prepoveduje vsakršno diskriminacijo na področju socialne varnosti, ki bi temeljila na državljanstvu delavcev migrantov. **Sporni mehanizem prilagajanja**, ker se uporablja le v primeru, da se stalno prebivališče otroka nahaja zunaj avstrijskega ozemlja, pa **prizadene predvsem delavce migrante**, ker je pri njihovih otrocih še posebej verjetno, da prebivajo v drugi državi članici.

Poleg tega **velika večina delavcev migrantov, na katere vpliva ta mehanizem, prihaja iz držav članic, v katerih so življenjski stroški nižji od tistih v Avstriji**, zato ti delavci prejemajo družinske dajatve ter socialne in davčne ugodnosti v nižjem znesku od tistih, dodeljenih avstrijskim delavcem.

Zato ta mehanizem prilagajanja **pomeni posredno diskriminacijo na podlagi državljanstva, ki ni nikakor upravičena**. Sodišče je glede tega poudarilo, da delavci migranti enako kot domači delavec sodelujejo pri določitvi in financiranju prispevkov, ki so podlaga za zadevne družinske dodatke in davčne ugodnosti, ne da bi se pri tem upošteval kraj stalnega prebivališča otrok teh delavcev. Sodišče je iz tega sklepalo, da sporna avstrijska zakonodaja **pomeni tudi kršitev Uredbe o prostem gibanju delavcev v Uniji**.

V teh okoliščinah je Sodišče **v celoti ugodilo tožbi zaradi neizpolnitve obveznosti**, ki jo je vložila Komisija.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vložijo Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe. Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vložijo novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

